

арапским хроникама звала вероватно Московска, на западу од Волге, Русија - аут.)... све се више продубљивала разлика између Монгола из Седморечја и... становника Маверанахра. Они који су остали у Седморечју... с презиром су гледали... пресељенике у Маверанахр који су изгубили чистоту номадске традиције... Ови последњи су пак, на чагатаје у Седморечју гледали као на заостале и просте варваре и звали су их 'Џети'... Чагатајски улус (урус = руска земља - аут.) постепено се распао на два дела: Маверанахр и Моголистан, који је, осим Седморечја, обухватао Кашгар (тј. на московску државу и волшко, јаичко, донско, запорошко козацтво; сам назив 'Седморечје' је врло вероватно потекао од седам река дуж којих су тада живели Козаци: Волга, Дон, Јаик, Дњепар, Дњестар, Терек, Иртиш - аут.)... то се десило у XIV веку" (Јакубовски [425, стр. 15]).

У том светлу постаје јаснији и назив "улуса Џуче", тј. "уруса Гота", "руске области Гота" у историји Монголије. И "улус Чагатаја" можда такође означава то исто - "руску земљу (ча)-Гота". Уопште, прича о Готима је сувише дуга и овде је немогуће исцрпсти ту тему. Приметимо само да су Германи такође називани Готима, што заједно с историјским именом "Прусија" указује на одређену везу козацтва и Немаца (у вези с тим в. расправу у нашем раду "Хронологија и општа концепција руске историје").

Пређимо сада на опис слоја из XV века у Тамерлановом деловању. Тај слој је основни. Слава Тамерлана као великог војсковође долази баш одатле. Прототип Тамерлана у XV веку је могао бити познати освајач, турски султан Мехмед II, који је 1453. године освојио Константинопол и учинио га својом престоницом. При 90-годишњем померању наниже раздобље Мехмеда II се поклапа с раздобљем Тамерлана.

Ево занимљивог сведочења историчара о Тамерлановој престоници Самарканду (као што смо већ приметили, Самар(канд) = Рамас = Рим у арапском, обрнутом читању). "Престоницом огромне Тимурове државе постао је Самарканд. Тимур је сматрао да му по величини и лепоти ниједан град не може бити раван. Самарканд је требало да засени све дотадашње престонице (историчари хоће да нас убеди да је то био невелики градић Самарканд у данашњем Узбекистану - аут.). Ибн Арабшах каже да је Тимур око Самарканда изградио низ насеља назвавши их именима познатих градова (читалац треба да схвати да је реч "насеље" овде неопходни коментар савременог историчара, а ево списка градова који следи, а то је већ из извора - аут.) - Мисир (Каиро), Димшик (Дамаск), Багдад, Султанија и Шираз, од којих су три града били престонице: Дамаск - умајадског, Багдад - абасидског и Мисир - фатимидског калифата. То што су насеља носила имена познатих градова имало је одређену политичку идеју: пред Самаркандом сви они бледе..." (стиче се утисак да историчари Тамерлана, а и своје читаоце, сматрају за незналице - али у суштини они не знају како да се искобељају, јер треба да објасне необичне наводе извора, а да не одступе од уобичајене историјске концепције - аут.) (Јакубовски [425, стр. 44]). Узгред, "на рубу" Тимурове државе налазио се град Јаси (Јакубовски [425, стр. 44]). Историчари га, наравно, смештају у Туркестан (ближе Самарканду) где таквог града, природно, нема. При томе сви знају да се познати средњовековни град Јаши налазио у Бесарабији, стварно на рубу - турске империје Мехмеда II.